

NA SAMOTĚ V KARANTÉNĚ

Milí rodiče a prarodiče,

světová pandemie nás postavila před řadu nových výzev, některým z nich jsme museli rychle a operativně vyjít vstříc i my. Zavedení distančního vyučování v podstatě přes noc nebyla jednoduchá záležitost, dali jsme do toho od samého začátku všechno; a stále se učíme a zlepšujeme. Z Vašich reakcí, a především z Vaší skvělé spolupráce se zdá, že jste s výukou spokojeni, což je pro nás největší odměna (a velká úleva 😊)!

Během těch mnoha celkem surrealistických týdnů jste byli ve velmi těsném kontaktu s Vašimi vyučujícími, ale neměli jste možnost vidět, co se děje v dalších třídách nebo výukových skupinách, čím dalším škola v karanténě žije. Proto jsme se rozhodli pro toto netradiční číslo našeho newsletteru. Snažili jsme se v něm reflektovat naši činnost, reakce učitelů a žáků, Vaši zpětnou vazbu. Epidemie nás donutila přemýšlet a pracovat jinak, budeme se snažit všechna pozitivní poučení a zkušenost přenést do dalšího „normálního“ života školy a její práce.

Potěšilo nás, že si někteří žáci našli čas na překladatelskou soutěž a zařadili se tak do boje o nejlepší překlad v již 6. ročníku Ceny Josefa Palivce (pořádaného ve spolupráci s ambasádou ČR v Paříži) společně s žáky a studenty českých sekcí gymnázií v Dijonu a Nîmes. Již druhým rokem se překládání zúčastnili naši slovenští přátelé z pařížské slovenské školy Margarétka, pochopitelně do slovenštiny. Vítěz budeme znát na konci června!

Lucie

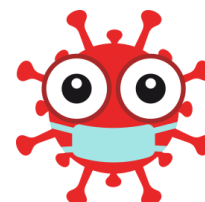
Jak slíbeno, budeme se snažit společně s Vámi slavnostně zakončit školní rok, uvidíme, jak a kde to bude možné.

Přihlášky na příští rok jsou v běhu a budou uzavřeny 10. června, abychom mohli následně připravit nový školní rok po stránce personální a materiální.

Děkuji za Vaši dosavadní důvěru a spolupráci.

Pevně doufám, že Vás List lípy v Paříži zastihne v plném zdraví. Budu se těšit na osobní setkání.

Srdečně, Lucie Slavíková-Boucher.

→ Náš tým

Silvie

Veronika T.

Ivana

Martin

Marie

+

Kateřina Š.

+

Kateřina S.

+

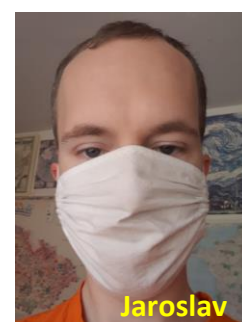
Jakub

Šárka

Nela

Jaroslav

Veronika Č.

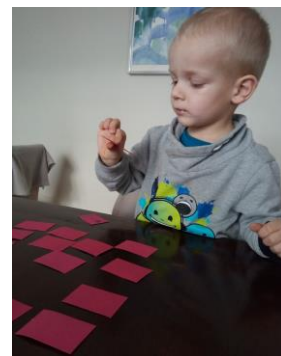
→ Střípky z předškolní výchovy (vyučující Ivana Cechlová, Veronika Tinková)

Ač to zpočátku vypadalo jako science-fiction, i předškolní výuku lze „dělat na dálku“. Samozřejmě s vydatnou pomocí rodičů, prarodičů, bratrů, sester a dalších členů rodiny.

Dětem jsme doporučovali hudební, pohybové a výtvarné aktivity. Postupem času jsme prošli tématy jako *Jarní příroda*, *Zvířata v lese*, *Mrňouskové*, *Ochrana přírody*, *Muzicírování* – a mnoha dalšími.

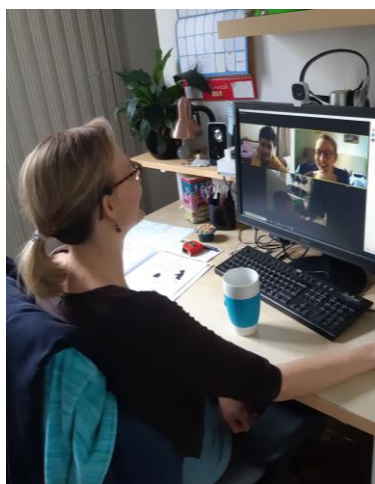
Děti samy nám svůj názor sice ještě napsat nemohly, velmi si však ceníme ohlasu rodičů a prarodičů, nemluvě o fotografiích, které zdokumentovaly domácí práci dětí, anebo rovnou její výsledky... 😊 Jsme rády, že aktivity pro předškolní děti zaujaly i starší sourozence, kteří u nás navštěvují školní výuku.

Děkujeme všem rodičům a prarodičům za přízeň, kterou zachovali i v této nezvyklé době naší škole, naší práci a rozvoji češtiny svých potomků. Bravo!

→ Střípky z 0. ročníku (vyučující Silvie Wenger)

Když jsem se dozvěděla, že budeme muset „ze dne na den“ zajistit výuku na dálku, začala jsem si dělat starosti, jak tato výuka bude fungovat zejména u malých dětí, které ještě neumí číst. Uvědomila jsem si, že to bude pro rodiče velká zátěž. Budou muset náhle vedle svých pracovních povinností zvládat i roli pedagoga, a to bez jakékoli přípravy předem. I pro učitele se jedná o novou situaci. Není vždy lehké najít správnou rovnováhu mezi množstvím látky, které by děti měly probrat (slyšet, přečíst či jinak vstřebat), a odlišnými časovými možnostmi rodičů. Navíc ne všichni mají vyhovující technické podmínky, což situaci ještě více komplikuje. Myslím si, že v této době se více než kdy jindy učíme dělat kompromisy a naslouchat druhým, což považuji za jeden z pozitivních důsledků této situace. Rodiče si mezi sebou pomáhají, učitelé navázali bližší kontakt s jednotlivými rodinami a snažíme se všichni o vzájemnou toleranci.

Ráda bych tímto poděkovala všem rodičům a dětem za obrovskou snahu plnit své školní povinnosti, kolegyním za technickou a pedagogickou podporu a své rodině za jejich trpělivost při čekání, až na ně konečně přijde řada. 😊 Věřím, že jsme se všichni obohatili o nové zkušenosti, které se nám v budoucnu jistě neztratí.

→ Střípky z 1. ročníku (vyučující Veronika Tinková)

Začít učit na dálku bylo velkou výzvou, ke které jsme se museli všichni postavit čelem. Učitelé – kteří se ocitli nově v roli „youtuberů“, rodiče – ze kterých se stali domácí učitelé, a děti – které viděly učitele a spolužáky jen na obrazovkách monitorů.

S prvňáčky jsme se pravidelně „scházeli“ prostřednictvím společných i individuálních videohovorů, kde jsme pracovali skoro jako v reálném prostoru školy. Jednou za čas jsem také poprosila rodiče, aby natočili děti, jak recitují básničky nebo povídají k tématu. Pozitivní ohlasy měla také videa, která jsem pro děti vytvářela, abychom neztratili vzájemný kontakt. Video a obrázky jsou vždy dobrou motivací pro mladší děti.

Moje asistentka Šárka mi i nadále pomáhala a pustila se do čtení knížek na pokračování, které jsme dětem posílaly jako audioknihy. Jednalo se o dvě na sebe navazující knihy od Markéty Pilátové – *Kiko a tajemství papírového motýla* a *Kiko a tulipán*.

Velký dík patří dětem za jejich vytrvalou a neustálou práci a především rodičům, kteří vždy ochotně spolupracovali a snažili se děti motivovat. Děkuji také Silvii a Šárce, které se podílely na přípravách hodin a vnášely do nich své vlastní nápady. 😊

→ Střípky z 2. a 3. ročníku (vyučující Ivana Cechlová)

S „druháky“ a „třetáky“ jsme postupně přešli od výuky na dálku z učebnic a pracovních listů přes videovýuku k online hodinám. Navzdory mé počáteční nedůvěře se nakonec všechny výukové kanály osvědčily, žáci pracovali snad ještě zodpovědněji než při standardních hodinách, a tak jsme mohli postupně odškrtnout v tematickém plánu jedno učivo za druhým.

Ve druhé třídě jsme procvičovali zejména pravopisná pravidla a něco málo z tvarosloví, třetí třída pokračovala ve vyjmenovaných slovech a podrobněji se seznámila se slovními druhy, například pády podstatných jmen. Společně jsme pak trénovali práci s textem a četbu – tedy vlastně poslech – knihy *Vilma běží o život*. Ta se dětem moc líbila.

Abychom i přes nepříznivou situaci zůstali jako kolektiv alespoň částečně v kontaktu, připravily si děti video, ve kterém představily svým spolužákům místo, kde tráví karanténu – například doma ve svém pokojíčku, na chalupě v horách nebo u babičky a dědy v České republice.

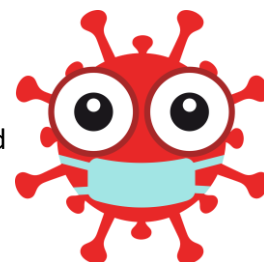
Koronavirus nás nezastavil, učili jsme se sice trochu jinak, ale zodpovědně, a teď už nás čekají závěrečné testy, vysvědčení – a PRÁZDNINY!

A jak vypadala naše online výuková setkání? Podívejte se na fotky!

→ Střípky ze 4.–9. ročníku (vyučující Martin Jíša)

V polovině března nás zastihla vsutku nepříjemná zpráva: až do odvolání se ve školách ruší prezenční výuka. Jednalo se o ojedinělou událost, která tak nepříjemně ze dne na den proměnila chod školy. Všichni jsme se tehdy sešli v Rue Bonaparte asi dva dny před zavřením hranic a v Česku zavedenou karanténou a vymýšleli distanční systém výuky, abychom udrželi žáky ve vzdělávacím procesu. No a jak to dopadlo?

Jelikož se nejednalo o běžnou situaci, ani odborníci na vzdělávání si nevěděli tak úplně rady, a i jejich stanoviska a přístupy se rozcházely. A stejně jako oni i my jsme váhali, jak výuku zorganizovat, aby byla v rámci možností efektivní, a přitom příliš nezatěžovala žáka a jeho okolí. A protože jsme na nic – překvapivě – nepřišli, rozhodli jsme se pro zlatou střední cestu, že vyzkoušíme všechno.

Náš pedagogický tým pro 4. až 9. třídu se skládal z nadšených dobrovolníků Kateřiny Segešové, Jakuba Vaňka a Jaroslava Stanovského, kteří byli ochotni obětovat výuce neuvěřitelné množství času, ze studentky na stáži Veroniky Čechové, jež byla schopna pracovat za dva (a v případě, že jeden člen týmu zrovna vypadl, i za tři...), a pak z třídního učitele Martina, jenž je dodnes konsternován výkoností svých kolegů.

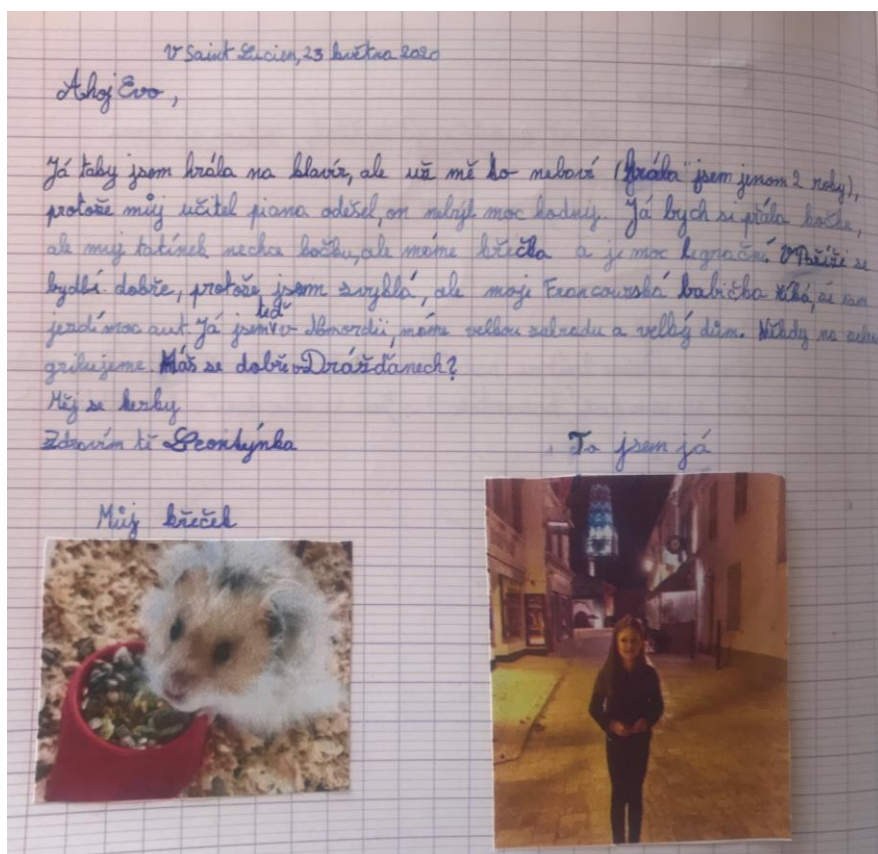
Základem naší práce byly pracovní listy, které jsme většinou koncipovali do dvou částí: výkladové a procvičovací. V některých případech sloužil pracovní list jako primární výukový materiál, v některých zase jako materiál doprovodný, a to zejména v případě výukových videí či videokonferencí.

Časově nejvíce náročnou aktivitou bylo natáčení výukových videí. Například tvorba videa s tematikou písňových textů zabrala dohromady pět dní. Na tomto místě bychom chtěli ještě jednou poděkovat těm rodičům, kteří nám následně poskytli velice příjemnou zpětnou vazbu a ocenili tuto snahu. Bylo to pro nás velmi motivující.

Časově nejméně náročnou – z mého pohledu nicméně o trochu méně efektivní – činností byla výuka pomocí videokonference. Komunikační šumy, absence vizuální kontroly žáků a možnosti okamžité reakce výukový proces zpomalovaly a komplikovaly.

Rád bych na tomto místě ještě vyjádřil poděkování ČŠBH v Drážďanech, zejména pak paní učitelce Dagmar Kříčkové a jejím žákům, se kterými jsme si během karantény začali dopisovat. Již máme všichni odeslané dva dopisy a já doufám, že u tohoto čísla nezůstane!

Nakonec bych moc rád poděkoval všem rodičům, protože jejich nasazení v této nelehké situaci bylo obdivuhodné. Byli to právě oni, kteří se nejvíc zasloužili o to, že se výuka nezastavila a že teď budou učitelé moci s klidným svědomím svým žákům zcela po zásluze uzavřít klasifikaci.

„Vyučování přes video je super, syn to bere strašně vážně a vždy se moc těší.“

„Na online škole se mi líbí, že nemusím v sobotu vstávat, ale nelíbí se mi, že nemám svou paní učitelku.“

„Moc děkujeme za vše, co pro české děti v Paříži děláte.“

„Děkujeme za skvělé nasazení učitelů. Sice je toho na děti (i rodiče povýšené na jejich osobní asistenty) poměrně dost, ale díky inspirativním zadáním není třeba děti do úkolů nutit. Klobouk dolů!“

„Moc děkuji, že se tak hezky staráte a mobilizujete pro českou výuku! Chodíme všichni do české školy moc rádi!“

„Předtočená videa od paní učitelky jsou báječná.“

„Celému ČŠBH teamu bychom rádi poděkovali za vřelé přijetí do předškolní výuky a příjemné zážitky. Jste úžasní a budete nám chybět.“

CO NA TO DĚTI A RODIČE?

„Děkujeme Vám za ty středy! Syn si to zjevně užíval a moc se toho naučil.“

„Děkujeme za pochopení, vaši podporu a práci během distanční výuky. Těšíme se na září.“

„Loučíme se po 10 letech s českou školkou – velká škoda že takhle předčasně.“

„Aktivity paní učitelky Kateřiny jsou různorodé a inovativní. Je plná nápadů a velmi šikovně si vyrábí učební pomůcky. Žije svojí prací a miluje děti, je velmi pozitivní. Chválím ji za její práci.“

„V některých žácích probudil koronavirus literární talent a nevídaný cit pro český jazyk. Tak například třeták Théodore začal psát příběh o rytíři Krutislovovi, který záměrně vtipně překrucuje slova ve větách. Tak například: Rytíř viděl, jak se na krávé pásla tráva ..., zakrýval se vekou ..., princezně dal krásnou kůži... nebo kolem něho chodila Smrtka s vosou.... To byla jen malá ochutnávka a my už se nemůžeme dočkat, až Théo příběh dokončí.“

„Máme štěstí, že naše děti učí tak dynamické paní učitelky, které si dokázaly poradit se složitou situací a umí u dětí udržet zájem o učení češtiny.“

„Díky za námahu. Vnučka „díky“ koruně už skoro plynule mluví česky a umí plno písniček.“

„Výuka je super. Moc se mi to líbilo. Ale některá videa byla moc jednoduchá, například opakování předložek. Výuka online mi pomáhá se více soustředit a pracovat rychleji než ve škole. Navíc videa si pouštím, když mám náladu. Takže to jde rychleji. Jednoduché věci zrychlím a těžší si můžu poslechnout ještě jednou.“

